

COLUMN

Kemp en Kemp

Eviva! Pierre Kemp, de grote dichter uit Wyck, is vertaald in het Italiaans! De bundel is zaterdag gepresenteerd en ik kon niet erbij zijn want ik heb weer postcarnavals-covid tussen de ribben. Volgens mijn informanten was het druk en geanimeerd. Volgens de kenners – je wil niet weten hoeveel Sjengen op Italiaanse les zitten – doen Kemp's zonnige zinnen het goed in de taal van het land waar de citroenen bloeien. Dus vlieg naar de boekhandel – Maastricht heeft er twee: de beste en de mooiste – en schaf aan! Na Hendrik van Veldeke is Pierre Kemp in den lande de bekendste dichter van Maastricht. Toch valt zijn naam in Maastricht maar spaarzaam, hoezeer ook de Pierre Kemp Stichting, met kenner Wiel Kusters als voortrekker, aandacht voor hem vraagt. Vergelijk dat eens met Fons Olterdissen, wiens hoofd is gekozen als papier-maché masker voor prins Stefan I. Hij geniet bij ons de status van literaire halfgod. Van Olterdissens Proza-werken/*Mestreechter vertelsels* heb ik via erfenissen wel twintig exemplaren in mijn kast staan. Als de Sint Pietersberg onze Olympus was zat Fons naast de Maastrichtse vlag op het fort. De verhalen van Olterdissen zijn zeker een genot om te lezen. Kleurrijk, geestig en informatief. En ja, beter dan Pierre Kemp's pogingen tot proza. Maar zodra je de

gedichten van Pierre op de balans zet, slaat die met een klap door naar de kleine schuwe man uit de Turennestraat. Het is vermoeiend om altijd weer te horen dat Pierre Kemp de P.C. Hooftprijs heeft gewonnen, maar hij heeft 'm niet voor niks gekregen. Niet eerder heb ik dit zo beseft: zowel Fons als Pierre hadden een broer die ook het artistieke pad bewandelden. Guus Olterdissen maakte muziek en kon zo gemakkelijk met Fons samenwerken aan de geliefde Maastrichtse *kemikke opera's* als *Trijn de Begijn*. Maar de broer van Pierre, Mathias Kemp, hanteerde zelf ook de pen. Risico op broedernijd! Mathias wordt traditioneel beschouwd als de mindere van de twee. Terecht? In literaire kringen beluister ik een herwaardering voor hem. Pierre is nooit in Italië geweest, werd gezegd bij de presentatie afgelopen zaterdag. Vind ik al verbijsterend. Zelfs Frankrijk heeft hij nooit gezocht. En over België... wordt getwijfeld. Nou ja. Pierre was vaak in het Jekerdal. Zou hij nooit per ongeluk een voet op het grondgebied van Kanne hebben gezet? Mathias reisde wel. Trad meer naar buiten, was veelzijdiger. Pierre stond maar achter zijn glasgordijnen naar buiten te koekeloeren. Ik weet waar mijn sympathie heengaat. Probleem: Pierre was inderdaad de betere dichter.

